

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Εν Αθήναις τη 28 Φεβρουαρίου 1929 ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ Αριθμός φύλλου 73

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

- Νόμος 3987. Περί κυρώσεως του από 18 Νοεμβρίου 1927 νομοθετικού Διατάγματος περί κυρώσεως και τροποποιήσεως του από 29 Δεκεμβρίου 1925 Ν. Α. περί παρατάσεως προθεσμιών Ν. Α. 3 Αυγούστου 1925 περί ανάκλησεως απομακρυνθέντων αξιωματικών, αναθεωρήσεως στασίων και μονιμοποιήσεως εφέδρων. 1
- Νόμος 4004. Περί κυρώσεως και τροποποιήσεως του Ν. Α. της 28 Σεπτεμβρίου 1925 περί κυρώσεως του εν Γενεύη υπογραφέντος σχεδίου Συμβάσεως απόζημιώσεως λόγω ανεργίας εις περιπτώσει απώλειας πλοίου εν ναυαγίῳ. 2
- Νόμος 4007. Περί διαρρυθμίσεως της φορολογίας ἐπὶ τοῦ κατανυλλομένου κτηνίου καὶ σιγαρέττων. 3
- Διατάγματα**
- Περί κυρώσεως Διατάγματος μεταφοράς της έδρας του Σταθμοῦ Χωροφυλακής Μεσοποταμίας εἰς χωρίον Ἀνεμόμυλον. 4

ΝΟΜΟΙ

(1)
Περί κυρώσεως του από 13 Νοεμβρίου 1927 Νομοθετικού Διατάγματος περί κυρώσεως και τροποποιήσεως του από 29 Δεκεμβρίου 1925 Ν. Α. περί παρατάσεως προθεσμιών Ν. Α. 3 Αυγούστου 1925 περί ανάκλησεως απομακρυνθέντων αξιωματικών, αναθεωρήσεως στασίων και μονιμοποιήσεως εφέδρων.

Νόμος 3987

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Έχοντες υπ' όψει το άρθρον 75 του Συντάγματος, εκδίδομεν τον έπόμενον νόμον, ψηφισθέντα υπό της Βουλής.

Άρθρον μόνον.

Κυρούται ως έχει το από 13 Νοεμβρίου 1927 Νομοθετικόν Διάταγμα περί κυρώσεως και τροποποιήσεως του από 29 Δεκεμβρίου 1925 Ν. Α. περί παρατάσεως προθεσμιών Ν. Α. 3 Αυγούστου 1925 περί ανάκλησεως απομακρυνθέντων αξιωματικών, αναθεωρήσεως στασίων και μονιμοποιήσεως εφέδρων.

Κείμενον Νομοθετικού Διατάγματος ως δημοσιεύθη εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Προτάσει του Ημετέρου Υπουργικού Συμβουλίου και έχοντες υπ' όψει την από 27 Αυγούστου 1927 απόφασιν της Βουλής των Έλλήνων περί εξουσιοδοτήσεως της Κυβερνήσεως ως προς τον τρόπον κυρώσεως, ακυρώσεως ή τροποποιήσεως Νομοθετικών Διαταγμάτων και συμβάσεων της δικτατορικής

περιόδου (26 Ιανουαρίου 1925 με 4 Δεκεμβρίου 1926) ως και την από 4 Νοεμβρίου 1927 (συνεδρία ΑΖ') απόφασιν της επί των Στρατιωτικών Κοινοβουλευτικών Επιτροπής, απόφασις και διατάσσεται. 1

ΚΥΡΩΜΕΝΑ

το από 29 Δεκεμβρίου 1925 Νομοθετικόν Διάταγμα περί ούτως μετά της εγκρίσεως τροποποιήσεως του

Αρθρον μόνον.

Παρατείνονται επί διμήνον την ισχύον του από 28 Σεπτεμβρίου ε. ε. Νομοθετικού Διατάγματος δι' του παρόντος επί τριμήνον ή ισχύς του από 3 Αυγούστου ε. ε. όμοίου περί ανάκλησεως απομακρυνθέντων αξιωματικών, αναθεωρήσεως στασίων και μονιμοποιήσεως εφέδρων.

Επιτρέπεται εις τον Υπουργόν των Στρατιωτικών να εκτός μηνός από της δημοσίευσής του παρόντος, τροποποιήσιν του Διατάγματος, δι' ου' άπασ καταρτισθέντος πίνακός αναθεωρήσιν τους πίνακας των μη κεκτημένων τα προς τριμήν την προσήκοντα ανθυπαρχιστών τους συνάχθεντα υπό του Ανατάτου Στρατιωτικού Συμβουλίου (1924—1925) εις όσον οι εν αύτοις εγγεγραμμένοι έθελονθόντες ες αποθέσεως αποθησαν εκ παλαιοῦν προτάσεων και πρό της παρελεύσεως του αναγκαίου χρόνου προς υποβολήν νέων τοιούτων.

Εἰς τὴν ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργῶν ἀνατίθενται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Εν Αθήναις τη 13 Νοεμβρίου 1927.

Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τὸς Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ο Πρόεδρος

ΑΛ. ΖΑΪΜΗΣ

Τὰ Μέλη

Α. Μαζαράκης, Ι. Μεταξάς, Α. Παπαναστασίου, Μ. Κλαδάς, Π. Μερλόπουλος, Γ. Καφαντάρης, Ν. Βελώνης, Θ. Τσιγκοβάσιλης.

Ο παρών νόμος, ψηφισθείς υπό της Βουλής και παρ' Ημών σήμεραν εκδοθείς, δημοσιευθήτω διά της Εφημερίδας της Κυβερνήσεως και εκτελεσθήτω ως νόμος του Κράτους.

Εν Αθήναις τη 19 Φεβρουαρίου 1929.

Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ο επί των Στρατιωτικών Υπουργός
Θ. Μανέτας

Εθεωρήθη και έτέθη ή μεγάλη του Κράτους σφραγίς.

Εν Αθήναις τη 25 Φεβρουαρίου 1929.

Ο Υπουργός της Δικαιοσύνης
Π. Πετρίδης

(2)

Περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 28 Σεπτεμβρίου 1925 περὶ κυρώσεως τοῦ ἐν Γενεύῃ υπογραφέντος σχεδίου Διεθνούς Συμβάσεως ἀποζημιώσεως λόγῳ ἀνεργίας εἰς πλοῖα ἀπώλειαν πλοίου ἐκ ναυαγίου.

Νόμος 4004

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἐπὶ τῶν νόμων ἀποφασισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς.

Ἐκδοθέντος τοῦ Ν. Δ. τῆς 28 Σεπτεμβρίου 1925 περὶ κυρώσεως τοῦ ἐν Γενεύῃ υπογραφέντος σχεδίου Διεθνούς Συμβάσεως ἀποζημιώσεως λόγῳ ἀνεργίας εἰς πλοῖα ἀπώλειαν πλοίου ἐκ ναυαγίου.

Ἄρθρον μόνον.

Κυροῦται τὸ Ν. Δ. τῆς 28 Σεπτεμβρίου 1925 δι' οὗ ἐκυρώθη τὸ ἐν Γενεύῃ υπογραφέν σχεδὸν Διεθνούς Συμβάσεως ἀποζημιώσεως λόγῳ ἀνεργίας εἰς περίπτωσιν ἀπώλειαν πλοίου ἐκ ναυαγίου. Ἐκδοθέντος τοῦ Ν. Δ. τῆς 28 Σεπτεμβρίου 1925 περὶ κυρώσεως τοῦ ἐν Γενεύῃ υπογραφέντος σχεδίου Διεθνούς Συμβάσεως ἀποζημιώσεως λόγῳ ἀνεργίας εἰς περίπτωσιν ἀπώλειαν πλοίου ἐκ ναυαγίου. Ἐκδοθέντος τοῦ Ν. Δ. τῆς 28 Σεπτεμβρίου 1925 περὶ κυρώσεως τοῦ ἐν Γενεύῃ υπογραφέντος σχεδίου Διεθνούς Συμβάσεως ἀποζημιώσεως λόγῳ ἀνεργίας εἰς περίπτωσιν ἀπώλειαν πλοίου ἐκ ναυαγίου.

Ἄρθρον πρῶτον.

Κυροῦται τὸ ἀκόλουθον σχέδιον Συμβάσεως: Σχέδιον Συμβάσεως περὶ ἀποζημιώσεως λόγῳ ἀνεργίας εἰς περίπτωσιν ἀπώλειαν πλοίου ἐκ ναυαγίου. Ἡ Γενικὴ Συνδιάσκεψις τῆς Διεθνούς Ὀργανώσεως Ἑργασίας τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν. Ἐκδοθέντος τοῦ Ν. Δ. τῆς 28 Σεπτεμβρίου 1925 περὶ κυρώσεως τοῦ ἐν Γενεύῃ υπογραφέντος σχεδίου Διεθνούς Συμβάσεως ἀποζημιώσεως λόγῳ ἀνεργίας εἰς περίπτωσιν ἀπώλειαν πλοίου ἐκ ναυαγίου.

Ἀποδοθέντος διαφόρους προτάσεις σχετικὰς πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν ὁρῶν προδεδωμένων τῶν ναυτιλλομένων, τὴν ἐξουσίαν ἐργασίας, ὅρους ἐφαρμογῆς εἰς τοὺς ναυτιλλομένους τῆς Συμβάσεως καὶ συστάσεων τῶν γενομένων ἐν Οὐάσιγτον κατὰ τὸν παρελθόντα Νοέμβριον περὶ τῆς ἀνεργίας κατὰ τὴν ἐξασφάλισιν κατὰ τῆς ἀνεργίας, ζήτημα ἀποτελοῦν τὸ δεύτερον θέμα τῆς ἡμερησίας διατάξεως τῆς Συνόδου τῆς Συνδιάσκεψος τῆς ἐν Γενεύῃ συνελευσέως, καὶ Ἀποφασίσασα, ἵνα αἱ προτάσεις αὗται συντάχθωσιν ὑπὸ τύπον σχεδίου Διεθνούς Συμβάσεως.

Ἀποδέχεται τὸ ἀκόλουθον σχέδιον Συμβάσεως πρὸς ἐπικύρωσιν τῆς Συνθήκης τῶν Βερσαλλιών τῆς 28 Ἰουνίου 1919, τῆς συνωδῆς ταῖς διατάξεσι περὶ σχετικῶν πρὸς τὴν ἐργασίαν μέρους Συνθήκης τοῦ Ἁγίου Γερμανοῦ τῆς 19 Σεπτεμβρίου 1919, τῆς Συνθήκης τοῦ Νεϊγῦ τῆς 27 Νοεμβρίου 1919 καὶ τῆς Συνθήκης τοῦ Μεγάλου Τριανόν τῆς 4 Ἰουνίου 1920.

Ἄρθρον 1.

Πρὸς ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης Συμβάσεως, ὁ ὅρος «Ναυτικός» ἐφαρμόζεται εἰς πάντας τοὺς ὑπηρετοῦντας ἐπὶ πλοίων ἐκτελούντων θαλάσσιους πλοῖας.

Πρὸς ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης Συμβάσεως, ὁ ὅρος «πλοῖον» περιλαμβάνει πάντα τὰ σκάφη, πλοῖα, ἢ ναυπηγήματα οἰαδήποτε καὶ ἂν ὦσι, δημοσίας ἢ ἰδιωτικῆς κτήσεως ἐνεργούντα θαλάσσιον πλοῖον.

Τὰ πολεμικὰ πλοῖα ἐξαιροῦνται τῆς ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης συμβάσεως.

Ἄρθρον 2.

Ἐν περιπτώσει ἀπώλειαν ἐκ ναυαγίου οἰομένη πλοίου, ὁ ἐφοπλιστὴς ἢ πᾶς μετ' οὗ ὁ ναυτικός συνήψε σύμβασιν ἐργασίας ἐπὶ πλοίου ὀφείλει νὰ πληρώσῃ εἰς ἕκαστον ἐκ τῶν ὑπηρετούντων ἐπὶ τοῦ πλοίου τούτου ναυτικῶν ἀποζημιώσιν, ὅπως ἀντιμετωπίσῃ τὴν ἀνεργίαν τὴν προεβούσαν ἐκ τῆς ἀπώλειαν τοῦ πλοίου λόγῳ ναυαγίου.

Ἡ ἀποζημιώσις αὕτη θὰ πληρώνηται διὰ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς πραγματικῆς ἀργίας τοῦ ναυτικοῦ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ συμφωνημένου μισθοῦ. Τὸ πληρωτέον ὡς ἀποζημιώσις πο-

σὺν εἰς ἕκαστον ναυτικὸν δυνάμει τῆς παρούσης Συμβάσεως δύναται νὰ ὀρίσθῃ μέχρι μισθῶν δύο μηνῶν.

Ἄρθρον 3.

Αἱ ἀποζημιώσεις αὗται θὰ ἀπολαμβάνωσι τῶν αὐτῶν προνομίων οἱ κατωτέρω μισθοὶ ὡς ὀρίσθαι ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας ἐφειλόμενοι καὶ οἱ ναυτικοὶ θὰ δύνανται πρὸς πληρωμὴν αὐτῶν νὰ προσφύγωσιν εἰς ἃ μέτρα δικαιούνται καὶ διὰ τοὺς κατωτέρω μισθῶν τοιούτους.

Ἄρθρον 4.

Πᾶν μέλος τῆς Διεθνούς Ὀργανώσεως Ἑργασίας κυροῦν τὴν παρούσαν Σύμβασιν ὑποχρεοῦται εἰς ἐφαρμογὴν αὐτῆς ἐν ταῖς ἀποικίαις, κτήσεσι καὶ προτεκτοράτοις αὐτοῦ τοῖς μὴ αὐτοδιοικουμένοις ἐντελῶς ὑπὸ τὰς ἐξῆς ἐπιφυλάξεις:

α') Ὅτι αἱ διατάξεις τῆς Συμβάσεως δὲν καθίστανται ἀνεφάρμοστοι ὑπὸ τῶν τοπικῶν συνθηκῶν.
β') Ὅτι τροποποιήσεις αἰτινὲς θὰ ἴσταν ἀναγκαίαι ἵνα προσαρμοσθῇ ἡ Σύμβασις πρὸς τὰς τοπικὰς συνθήκας δύνανται νὰ εἰσαχθῶσιν εἰς αὐτήν.

Ἐκαστον μέλος δέον νὰ κοινοποιήσῃ εἰς τὸ Διεθνὲς Γραφεῖον Ἑργασίας τὴν ἀπόφασιν αὐτοῦ περὶ ἐκάστης ἀποικίας ἢ κτήσεως αὐτοῦ, ἢ ἐκάστου προτεκτοράτου αὐτοῦ μὴ τελειῶς αὐτοδιοικουμένου.

Ἄρθρον 5.

Αἱ ἐπίσημοι ἐπικυρώσεις τῆς παρούσης Συμβάσεως κατὰ τοὺς ὑπὸ τοῦ XIII μέρους τῆς Συνθήκης τῶν Βερσαλλιών τῆς 28 Ἰουνίου 1919, τῆς Συνθήκης τοῦ Ἁγίου Γερμανοῦ τῆς 19 Σεπτεμβρίου 1919, τῆς Συνθήκης τοῦ Νεϊγῦ τῆς 27 Νοεμβρίου 1919 καὶ τῆς Συνθήκης τοῦ Μεγάλου Τριανόν τῆς 4 Ἰουνίου 1920 προβλεπομένους ὁρους ἀνακοινωθήσονται τῷ Γενικῷ Γραμματεῖ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν καὶ θέλουσι πρωτοκολληθῇ παρ' αὐτοῦ.

Ἄρθρον 6.

Εὐθὺς ὡς ἐπικυρώσεις δύο μελῶν τῆς Διεθνούς Ὀργανώσεως Ἑργασίας ἤθελον πρωτοκολληθῇ παρὰ τῇ Γραμματείᾳ, ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν θέλει κοινοποιήσῃ τούτο πρὸς πάντα τὰ μέλη τῆς Διεθνούς Ὀργανώσεως Ἑργασίας.

Ἄρθρον 7.

Ἡ παρούσα Σύμβασις τεθῆσεται ἐν ἰσχύϊ ἀφ' ἧς ἡ κοινοποίησις αὕτη γενήσεται ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, θέλει δὲ καταστῇ ὑποχρεωτικὴ διὰ τὰ μέλη τὰ πρωτοκολλησάντα παρὰ τῇ Γραμματείᾳ τὴν ἐπικύρωσιν αὐτῶν.

Συνεπῶς ἡ παρούσα Σύμβασις καθίσταται ἰσχυρὰ ἀπέναντι ἄλλου τινὸς μέλους αὐτῆς εὐθὺς ὡς ἡ ἐπικύρωσις τοῦ μέλους τούτου πρωτοκολληθῇ παρὰ τῇ Γραμματείᾳ.

Ἄρθρον 8.

ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν διατάξεων τοῦ ἁρθροῦ 7 πᾶν μέλος κυροῦν τὴν παρούσαν Σύμβασιν ὑποχρεοῦται εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων αὐτῆς τὸ βραδύτερον τὴν 1 Ἰουλίου 1922 καὶ εἰς τὴν λήψιν τοιούτων μέτρων, ἅτινα θὰ εἶνε χρήσιμα πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τούτων.

Ἄρθρον 9.

Πᾶν μέλος κυροῦσιν τὴν παρούσαν Σύμβασιν δύναται νὰ καταγγεῖλῃ αὐτὴν μετὰ πάροδον πενταετίας ἀπὸ τῆς ἀρχικῆς ἰσχύος τῆς Συμβάσεως διὰ πράξεως κοινοποιουμένης εἰς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν καὶ παρ' αὐτοῦ πρωτοκολλουμένης.

Ἡ καταγγελία καθίσταται ἰσχυρὰ μετὰ ἐν ἔτος ἀπὸ τῆς πρωτοκολλήσεως αὐτῆς παρὰ τῇ Γραμματείᾳ.

Ἄρθρον 10.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Διεθνούς Γραφείου Ἑργασίας ὀφείλει ἀπαξ τοῦλάχιστον κατὰ δεκαετίαν νὰ υποβάλλῃ εἰς τὴν Γενικὴν Συνδιάσκεψιν ἔκθεσιν περὶ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης Συμβάσεως καὶ κρίνει ἐάν ὀφίσταται λόγος ἐγ-

γραφής ἐν τῇ ἡμέρᾳ Διατάξαι τῆς Συνδιατάξεως 186 μακροῦς περὶ ἀναθεώρησως ἢ τροποποιήσεως τῆς ρηθείσης Συντάξεως.

Ἄρθρον 11.

Τὰ καίμενα Γαλλικὸν τε καὶ Ἀγγλικὸν τῆς παρούσης Συντάξεως θεωροῦνται ἀμφότερα ἀδυνάτητα.

Ἄρθρον δευτέρον.

1) Ἡ ἀποκρίσιμος περὶ τῆς τοῦ ἁρθροῦ 2 τῆς Συντάξεως δυνάμει νὰ ἐπερβῇ τοὺς μισθοὺς δύο μηνῶν.

2) Διὰ τὸ πλῆρωμα τὸ μισθωμένον οὐχὶ μὲ μηνιαῖον μισθὸν θεωρεῖται ὡς μισθὸς διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῆς προκειμένης ἀποκρίσεως ἐκείνου ὃν ἡ Λιμενικὴ ἢ Πραξινικὴ ἀρχὴ τοῦ τόκου τῆς ναυτολογίας πιστοποιεῖ ὡς συνήθη κατὰ τὸν χρόνον τῆς ναυτολογίας.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον ἐκδοθεὶς δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Φεβρουαρίου 1929.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργός

Π. Ἀργυρόπουλος

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Φεβρουαρίου 1929.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Π. Πετρίδης

Περὶ διαρρυθμίσεως τῆς φορολογίας ἐπὶ τοῦ καταναλισκομένου καπνοῦ καὶ σιγαρέττων.

Νόμος 4007

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἐπόμενον νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς.

Ἄρθρον 1.

Ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 18 Ἀπριλίου 1926 περὶ αὐξήσεως τῆς φορολογίας ἐπὶ τοῦ καταναλισκομένου καπνοῦ καὶ σιγαρέττων ὀριζόμενος πρόσθετος ἐπὶ τοῦ καπνοῦ φόρος ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἐκ δραχμ. 5.50 κατὰ χιλιόγραμμον καπνοῦ εἰσάγεται ἐξ ὁλοκλήρου εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον καὶ διατίθεται ὡς ἑξῆς :

1) Δραχμ. 4 κατὰ χιλιόγραμμον καπνοῦ εἰσάγονται ὑπὸ ἴδιον ἄρθρον τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων καὶ ἀποδίδονται κατὰ μῆνα εἰς τὴν διὰ τοῦ ἀνωτέρω Ν. Διατάγματος συσταθεῖσαν εἰδικὴν ὑπηρεσίαν κατατιθέμεναι εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος. Δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ θέλει καθορισθῇ ὁ τρόπος τῆς ἀποδόσεως τοῦ ὡς ἄνω ποσού. 2) Δραχμ. 1.50 κατὰ χιλιόγραμμον καπνοῦ περιέρχεται εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον.

Διὰ Διατάγματος ἐκδιδόμενος προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ

Συμβουλίου δύναται ὁ ὡς ἄνω πρόσθετος φόρος ἐκ δραχμῶν 5.50 κατὰ χιλὸν νὰ αὐξηθῇ μέχρι δραχμ. 13.50 κατὰ χιλὸν.

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἄρθρον 3 τοῦ ἀπὸ 1 Ἰουνίου 1927 ψηφίσματος περὶ διαρρυθμίσεως τῆς φορολογίας ἐπὶ τοῦ καταναλισκομένου καπνοῦ τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς : «Εἰς τοὺς καπνοπαραγωγικοὺς τῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης καὶ τῶν περιφερειῶν τῶν Οἰκονομικῶν Ἐφεσίων Ἀδριῆς, Ἀλμύρου, Φαρσάλων, Τρικλίων, Καρδίττης, Μετολογίου, Ἀστυκό, Δοματίου, Ἀσπιδό, Θήρων, Φθιώτιδος, Γριγωνίου, Ναυπλίου, Ἀργόου, Ναξοῦ, Ἡρακλείου, Μεσσηνίου, Ἀργολῆς, Χίου, Βαφείας, Καστοριάς, Τριφυλίου καὶ Χανίων καὶ τῶν νήσων Ἀνδρόῦ καὶ Ἰου, τοὺς προτιθεμένους νὰ καπνίσωσι καπνὸν ἐκ τῆς αὐτῆς ἀρχῆς ἢ ἀπὸ τῶν ὑποκειμένων φυλλαδίων σιγαροχάρτου τοῦ τῶν 25 φύλλων ἐπὶ τῇ δραχμῇ δύο ἐκάστου. Ἀπαγορεύεται ἡ χρῆσις τοιούτων φυλλαδίων σιγαροχάρτου ἐντός τῆς ἡλικίας Θεσσαλονίκης.

Διὰ Διατάγματος ἐκδιδόμενος προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ δύναται νὰ ἐπιβρῇ ἡ χρῆσις τοιούτων φυλλαδίων σιγαροχάρτου καὶ εἰς ἄλλας καπνοπαραγωγικὰς περιφέρειας τοῦ Κράτους.

Ἐπιτρέπεται ἡ κατὰ τὴν καὶ χρῆσις φυλλαδίων σιγαροχάρτου τοῦ εἰς ἁς περιφέρειας ἀπαγορεύεται δύναμις τοῦ παρόντος ἢ χρῆσις τοιούτων ἐπὶ ἐνα μὴ ὑπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφεσίου ἢ Διευθυντοῦ Πνευματικῆς, ὑποκειμένης εἰς ἔφεσιν ἐνώπιον τοῦ Διοικητικοῦ Δικαστηρίου τῶν φορολογικῶν παραβάσεων, ἐπιβάλλεται πρόστιμον ἀπὸ δραχμῶν 500 μέχρι 10.000 εἰς τοὺς κατέχοντας σιγαροχάρτον τῶν καπνοπαραγωγῶν εἰς ἁς περιφέρειας ἀπαγορεύεται ἡ χρῆσις τοιούτου σιγαροχάρτου, ὡς καὶ εἰς τοὺς κατέχοντας τοῦτον σιγαροχάρτον εἰς ἁς περιφέρειας ἐπιτρέπεται ἡ χρῆσις τοιούτου, ἐφ' ὅσον οἱ κατέχοντες τοῦτου δὲν εἶναι καπνοπαραγωγοὶ ἢ μέλη οἰκονομίας καπνοπαραγωγῶν.»

Ἄρθρον 3.

Διὰ Διατάγματος ἐκδιδόμενος προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ δύναται :

1) Νὰ καταργηθῶσιν αἱ διατάξεις τοῦ προηγούμενου ἁρθροῦ ὡς καὶ αἱ διατάξεις τῶν ἁρθρῶν 3 ἕως 8 τοῦ ἀπὸ 1 Ἰουνίου 1927 ψηφίσματος περὶ διαρρυθμίσεως τῆς φορολογίας ἐπὶ τοῦ καταναλισκομένου καπνοῦ αἱ ἀφορῶσαι τὴν πώλην εἰς τοὺς καπνοπαραγωγικοὺς φυλλαδίων σιγαροχάρτου, 2) αὐξήσασθαι ἡ τιμὴ πώλησεως ἐκάστου φυλλαδίου σιγαροχάρτου, 3) νὰ καθορίζονται ἐκάστοτε αἱ διατάξεις τῶν φυλλαδίων σιγαροχάρτου, ὁ ἀριθμὸς τῶν φύλλων ἐκάστου φυλλαδίου, τὸ χροῖμα αὐτῶν, καὶ τὰ διακριτικὰ σήματα τοῦ μονοπωλίου ἐπιτιθέμενα ἐπὶ τῶν φύλλων σιγαροχάρτου. Ἡ προμήθεια καὶ ἡ διασκευή τῶν φυλλαδίων τούτων ἐργάζεται ἀποφάσει τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 18 Ἀπριλίου 1926 Ἐπιτροπῆς. Ἡ ἀπόφασις αὕτη ὑπόκειται εἰς τὴν ἐγκρίσιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, 4) νὰ καταργηθῇ ἡ παρ' 1 τοῦ ἁρθροῦ 4 τοῦ ἀπὸ 22 Μαΐου 1926 Ν. Διατάγματος περὶ αὐξήσεως τοῦ φόρου ἐπὶ τοῦ καταναλισκομένου καπνοῦ ἢ ἀφορῶσαι τὴν προμήθειαν τοῦ σιγαροχάρτου ὑπὸ τῶν καπνοβιομηχανῶν. 2) σιγαροχάρτον θὰ δύναται νὰ προμηθεύηται τὸ Δημόσιον κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ προηγούμενου ἐδαφίου εἰς ταινίας ἢ κυλινδρούς ἐφ' ὧν θὰ ἐπιτίθεται δι' ὑδατογραφίσεως τὸ σῆμα τοῦ Μονοπωλίου. Ἡ ἀξία τοῦ σιγαροχάρτου ὀριζομένη κατ' ἔτος δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, θὰ καταβάλληται ὑπὸ τῶν καπνοβιομηχανῶν ἀπὸ τοῦ καταβαλλομένου ἤδη ὑπὸ τούτων ἀντιτίμου ἐκ δραχμ. 96 κατὰ ταινίαν καθ' ὃν τρόπον θέλει ὀρισθῇ διὰ Διατάγματος,